

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 78/2025-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Petrom Kubinom, advokátom, Bottova 2A, Bratislava, proti postupu prokurátora Krajskej prokuratúry v Trnave v konaní sp. zn. 1 Kv 21/24/2200 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 3. januára 2025 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom prokurátora, ktorý nerozhodol o jeho sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia.

2. Sťažovateľovi bolo ako vyšetrovateľovi 4. júla 2024 vznesené obvinenie za zločin zneužívania právomoci verejného činiteľa. Proti tomu sťažovateľ podal 9. júla 2024 sťažnosť a proti krajskému prokurátorovi rozhodujúcim o jeho sťažnosti 9. augusta 2024 námietku zaujatosti, o ktorej prokurátor rozhodol 17. septembra 2024. Sťažovateľ 12. septembra 2024 požiadal preskúmať postup krajského prokurátora pri rozhodovaní o jeho sťažnosti. To vybavila prokurátorka generálnej prokuratúry 14. októbra 2024 tak, že ho upovedomila, že prieťahy nezistila. Sťažovateľ namieta prieťahy v postupe prokurátora. Zdôrazňuje, že je nečinný takmer šesť mesiacov, hoci vyšetrovanie zločinu sa má skončiť do štyroch mesiacov. Tomu bráni len rozhodnutie o jeho sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia. Zdôrazňuje, že vec nie je zložitá a k predĺženiu konania neprispel.

II.

3. Ústavná sťažnosť je zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov odmietnutá. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia orgánu verejnej moci. K odstráneniu tohto stavu dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím orgánu verejnej moci (IV. ÚS 221/04). Namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov sa skúma s ohľadom na okolnosti prípadu z pohľadu (i) právnej a faktickej zložitosti veci, (ii) správania a významu konania pre účastníka a (iii) postupu orgánu verejnej moci (I. ÚS 41/02).

4. Rozhodovanie o sťažnosti proti vzneseniu obvinenia patrí do bežnej rozhodovacej činnosti v prípravnom konaní. Preskúmanie uznesenia o vznesení obvinenia za jeden skutok nemožno hodnotiť ako skutkovo či právne zložité. Sťažovateľ neuviedol žiadne konkrétne okolnosti, ktoré by zvýrazňovali dôležitosť a akútnosť rozhodnutia, okrem toho, že ukončenie vyšetrovania je dôležité pre očistenie jeho mena vo verejnom priestore. Takéto zvýraznenie dôležitosti jeho veci je všeobecné a charakteristické pre každého „verejne známeho“ obvineného, ktorý sa cíti byť z trestnej činnosti obvinený neprávom.

5. K postupu prokuratúry treba uviesť, že nie každý zistený prietah v konaní má za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov. Ojedinelá nečinnosť orgánu verejnej moci, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov, sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie tohto základného práva. Na kratšie obdobia nečinnosti ústavný súd spravidla prihliada vtedy, keď sa vyskytli opakovane a zároveň významným spôsobom ovplyvnili dĺžku konania. (IV. ÚS 610/2020). Čo sa týka postupu krajského prokurátora, možno mu vytknúť dlhšie trvajúcu, no v kontexte celkovej dĺžky vyšetrovania (šesť mesiacov) zatiaľ tolerovateľnú nečinnosť, keď počas takmer šesť mesiacov trvajúceho rozhodovania o sťažnosti rozhodol len o svojom nevyhlúčení z úkonov trestného konania.

6. Sťažovateľ správne označil lehotu na ukončenie vyšetrovania zločinu za poriadkovú, ktorú považuje za významné kritérium posúdenia toho, či v konaní dochádza k zbytočným prietahom. K tomu treba uviesť, že len z poukazu na nedodržanie tejto lehoty nemožno vyvodiť porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, keďže Trestný poriadok s jej nedodržaním počítá a umožňuje ju prokurátorovi na žiadosť vyšetrovateľa predĺžiť (I. ÚS 21/2024). Stav právnej neistoty sťažovateľa nenadobudol takú intenzitu, ktorá by viedla k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a obsahovo zhodného práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. februára 2025

Robert Šorl
predseda senátu